

կալմ՝ նրա մահուան ցնցող լուրը ի՞նչ Հանգ. Ցիրոյեան Հօր ցաւառիթ մահանութիւն: Եւ ի՞նչ տարօրինակութիւն... Հուան լուրը պիտի յատկապէս հաղորդենց թատերախազը, որի գործողութիւնը հանգ. հանդէսին ներկայ եղող հասարակութեան, և վրայի ծննդավայր կարինում է տեղի ու նենում... վաղը ներկայացուելու է բնաշխարհի նշանաւոր քաղաքէն 6-7 հազար մղոն հեռու մի ժողովիկ գաղթավայրնեմ... Հանդէսին ներկայ եղող հաղորդ յարգենք յուտեկայս: Ցերդ վշտակից թարգանօց. Զերդ վշտակից 8. Տէր Կ. ՅՈՐԴԱՆԱՆԵԱՆ Սուրաբյան. 25 Հոկտ. 1926

Մ Ա Յ Թ Դ Ի Ւ Ա Ն

ՄԻՒԹԱՐԵԱՆՑ ՎԵՆԵՏԿՈՅ. - Ի Ս. ՂԱԶԱՐ

(Շար. տես Բազմ. 1926, էջ 316)

ՃԿԶ.

Հետեւալ թուղթին ակնարկը կը վերաբերի Պոլսոյ Վենետկեան Դիսպանին, ինչպէս նամակին ընթացքին պիտի տեսնուի արդէն: Նամակագիրը կը տեղեկազրէ նաև յիշեալ Դիւանագէտին հանդէս ցոյց արուած նշանակալից պատուասիրութիւն մը մերայնոց կողմանէ, որ այնքան նախանձ շարժած է հակառակորդներու:

Գիրամեծար Ճետան Ճետան Արքազան քաջ հովուշիդ Ատեփանենոսի
Աստուածարանուրեան վարդապետիդ և մնջի Արքայիդ ողջոյն խոնարհանքէմ մատուցի

ի Կոստ. յամի 1754 ի մայիսի 19

... ի յանցեալ ամսոյն իջուցին ի ծով զիշամպառի նաւ մի, որ ի թագաւորութեան տաճկաց չէր բնաւ տեսեալ ի ֆէնէր՝ ի տանն ասկէրեանց առ ի տեսանել զանսիլն զայն զարհուրելի: Բայց չեղն հնար՝ զի նա թէպէս կամեցան զալ, այլ քափիթանս յզեալ մարդ՝ հրաւիրեաց ի տուն իւր: Վասն որոյ չկարացան զգէմ ումիլ զնալ ի տուն նորա: Եւ յետ սակաւ աւուր դէպ եղի անցանել արքունի ձեռց ընդ այն, և կոնճ մեր զնա հանդէր երենեօք նորա: և ցոյցան մեր զարարողութիւնն տաճկաց, կոնճ որ յոյժ զուաճացաւ անորա: Եւ յատ անցանելոյն ձեռց պատրաստեցաք նման՝ (իրաւէ) սեղան արքունի. զուոնն աւուր յառաջ մաքրելով կարդարելով որպէս ի վայելուն է: Եւ ընդ մեր պատին այնքան բերկրեցաւ, որ հաստատեաց բանիւ ի կոստանդնոպօլիս չտեսեալ զայնպիսի պատիւ ի զսեղան: Եւ եկաց առ մնջ զօրն ողջոյն. և ապա չուեաց զնաց ի

պալատ իրու իրավի դղբղժցակ կոստանդնուպոլիս և յոյնք յիմարեցան, և հայք զուար-նացան, զի մեծ պատիւ եղել չայոց, զի բնաւ ի մէնջ չէր արարեալ այսպիսի իր ուրութիւն զաղմաղացւց ազգին...։ Բայց զայս յատկաբար զնապանն մնը արար՝ զի փառապրեսից ազգս մնը և յոյնք նախատեսցին. զի քաջ ծանեաւ զյունաց մնաց չկամնալի բարի։ Եւ նա փոխարէն արար մեզ զմէն ընդունելութիւն, և առնելոց իսկ է այլնս...։

Նուաստ անարժան
Աթանաս Վարդապետ

ՃԿԸ.

Զէ նշանակուած նամակիս մէջ փաշային անունը՝ որոյ մասին քահեկան սեղեկութիւններ կը տրուին. և կ'ենթաղրուի անշուշտ նամակիս ընթացքէն՝ որ այստեղ այլազգի փաշայ մը չէ ան, այլ ցրիստոնեայ նահանգապետ մը կամ կուսակալ մը։

Գերապայծառ և գերայարք Տեսան իմոյ
և Աբբահօրս Ստեփաննոս Վարդապետի

... Հարկ եղի ինձ յայց առնել փաշայի երկրիս. և սիրով ընկալաւ և էնարց բազում ինչ, լատիններէն և ուլաներէն. և ես լսու կարեաց իմաց մնձաւ խոնարինութեամբ ետու պատասխանի. և ասաս թէ ինքն ևս պաշտպան լինելոց[է]կրօնին մերոյ։ Մէքրէ-դարն փաշային ասաց ինձ առանձին թէ փաշային ևս կամի լինիլ եղայր կրօնին մերոյ։ որպէս և է եղայր յիսուսնեան կարգին, և Փառնչուսկանաց. և սուտի ծանուցանեմ գերյար-գութեանդ, թէ որպէս կամի երբյարգութիւնն և յայնժամ ևս յրեմ փօստով զկերպն զրկոյ եղեայր լատիններէն յիսուսնեան կարգին, նաև զանուան գրութիւն փաշային. փա-շայն ըերանով իւրով խնդրեաց յինէն քերել ի Վէնչուիթու պաէվխարիում կարգին փառա-շիսկանաց, չորս հատոր խոչոր զրով, սև կողով ուկեջրած հանդերձ նոր սրբովի ուն-կարիայոյ և դրանից ֆանիոյ. Աղալայ Պիրովն ասաց թէ քաղաքն գնարէ զգինն. միայն խնդրեմ հոգալ, քանզի միանգամ ևս երեր Աղալայ մարտիրոսն, բայց մանր զրով էր և ոչ ունէր զգենցիկ տիպ։ Բայց սույն եղիցի հաստագոյն թղթով և խոչոր զրով։ Նմա-նապէս երկրորդ իսրերգականն փաշային խնդրեաց քերել ի Վէնչուիթու պատակիսն աս-տուածալնչի հին և նոր կտա[կալա]բանի չարչէքչով ոսկի թօփուզով. ի ներքոյ իւրաքան-չիր պատկերացն վկայութիւն աստուածալնչին լատիններէն զրած։ Զգինն այսորիկ ևս քաղաքն գնարէ, այսինքն Աղալայ պիրովն։ Աղալայ պիրովն ևս խնդրեաց ինքեան քե-րել հայերէն զրած պատկերին Աստուածալնչին չէրջիվէռվի...։

Յամի տեսան 1754

յունիսի 1
[Հայագագաղաբ]

Նուաստագոյն ծառայ
Հ. Ղազարոս կրօնաւոր

ՃԿԸ.

Սարաֆեանի ուրիշ մէկ նամակն ահա. կը զրէ այս անգամ Զմիւռնիային, ուս-կից յետոյ Պոլիս պիտի անցնէր։ Թշթին սկիզբը երկու տեղ ցովի մաշած ըլ-

ալով՝ կէտէր դրինք. Հետևելով իր վարուց պատմութեան ու Նկատելով մաշած տեղերու մացըրդ տաները՝ կ'եղաւակացնենք, որ յիշեալ Առաջնորդն է Մահակ Ահազին, որ դեռ այն ատեն իր բարեկամն էր, զոր և ինը կ'ակնարիէ անշուշտ **[երայր]** անուամբ:

Համբաւաւոր քարոզիչ մ'ըլլալով՝ Սարգիս արք. Սարաֆեան՝ սոյն քաղաքին մէջն ալ ցոյց կու տայ իր մեծ յատկութիւնը:

Նամակիս մէջ հոն կատարած իր առաքելութեան վրայ կը խօսի, ինչ որ կը յաւելու մանրամասնութիւն մը իր կենսագրականին վրայ:

**Ճեասն Ճեասն Սունկանոսի Արտակրօն Ալբայ, մուերիմ և սեր սիրով
ի Քյուիսոս Քիսոս Ողոյոյն ընձայեմ**

Նաւարկեալ ի լիկոնայու ժամանեցաք Տերամը յՅՕ օրին ի Քաղաքոս զմիւրին, և աստ գտեալ զԼ[...]կ[...]պէ[...] բայր մեր [..]ալ վերստին Առաջնորդ, ընկալեալ եղագ ի սմանէ ի վեր քան զոր վարկէաբն ողջամը, և ի բնաւից տեղացւոց յոյժ մարդասիրապէս և մեթ ևս առ ի գտանիլ զէպ առ նոսա իբր տմարդի բարեկամ և անողջունառու հիւր, ոչ թողարկ ի բաց զմինիարեն զնոսա յեկեղեցւոշ Նոգուրական բանիւր ըստ կարեաց և ըստ պիտոյին երեխեապէս, չխոտորելով ամեննիւն յարգունական պողոտայէ ուղղականի ի յանախնի հակաբարականի Կողմանականութեան երեւք, ըստ որուոց յայտնի իմն է տոնողաց և լուսոց: Եւ լինի թէ ո գտիս մինչ յերի ամիս իմէ Տէր կամեսցի ասս օթազայիմ, զի յիշեցնալ Թեսն ոչ կամի թոյլատիր փութով զնալ մեզ ի կոսաննդուպոլիս առ ի զագացցանել զտապն վազնի կարօտութեանց մերոց. և մանաւանդ թէ ընդ նմա և ժողովուրդին ըստ մեծի մասին զնյոն յառաջադրեն մեզ աղաքանօթ, առ որս բաց ասեն կոպտութիւն իմն է յոյժ մեծ: Եւ Պատրիարք յակօր Վարդապետն ևս զբեաց առ մեզ ի ձեռն յիշեցնոյն զգիր սիրոյ և յարգանաց. բայց մեթ զպատախանեցաք նմա բան ինչ մինչ շայժմ. և մին վարկցի այս լինի աղաքաւ ըբըստանալոյ, այլ զասն այլ իրի իմի՞՛ որ է մասնաւոր համանկատութիւնը. քանզի ասէ ոմն ի բանաստեղծից այլազնաց. կեան օլուր աշքքը շէյ տայէ տիւչէր իստիգն: Ցեղույս ամենայն իրքն և իրակութիւնց վայելն զբարի յաշնորութիւնն, մայ միայն՝ թէ սկակա ինչ երկեցունէ զյուգուն շշուն մանուսն, զոր թէն իցէր նուազ, յլուսամ յլիստուած թէ այսունեսու իսպան սպանելոց է ամեննիւն: Եւ թէսցի զառաշին քստմիլ տեսանեցան մամակի ի մերայնոց է մէպէրէկեպէկից հանգեր պատրաքն տեղույս զասն մոտանելոյ իմ յեկեղեցին Հայոց, իսկ մինչ յարեցա և խօսակցեցան ընդ մեզ ի ձեռն յաճախ երթենկութեան, զիշան ի կարծեան և ի կասկածանաց իւրեանց, և հնտէարտ ունին զի իբր զիւրեան. բայց ըլուր ամբողջ և ուղարկանունք իբր տեսին և իմացան զայս՝ զրեթէ ի մեծի ուրախութեան պարուրեալք եղին, և զոհացան որ այլապէս ոչ եղին. զասն զի յետ կորուսանելոյ զահն, հետեւր յայնմանէ մէծազոյն վաս, որպէս յայտ է ինպին: Օրնենեալ լինիցի տեղույս Յովսէփ վարդապետն միսիօնար՝ որ է համաձայն մերային զիտուննց, և պատրիազմակցի է ընդ մեզ ընդգէմն ներհակ կարծեաց ըստ ամենայնի, որոյ զասն առանել սէր և պատիւ եցոյց և ցուցանէ միշտ զէպ առ անարժանաւութիւնն իմ. Խոյնգունակ օրինեալ իսոնայ նաշապետն ամպարեան, և պարոն Անտրիան ցաւակիր: Բայց քէչօշ պունիան քրթչչէնն ունան ի ծածուկ զարաւուցիք ամենային բարգ, բայց զտանին նոցա ըմբերանոցք բազումի, որոյ զասն և զիւրաւոր նոցին զան և գիւնան առ խօ, և մեթ շահենք զնոսա բարյականաբար, թէ ըստի զսան մոտանեն յեկեղեցին Հայոց: Վէրջապէս զասն սուոլ լինելոյ գրոյս ժամանակի՝ ոչ կարացի յատուկ զրով ինչ ողջունէլ զւեհապատի Մինաս Արքին զշայրն մեր ծերունի և կամ նարցում առնել զամենայն կերպ բարեկեցութենէն նորին. զասն որոյ զնոյն պարտաւորութիւնն իմ սոյն զրով ի ձեռն Յարգելութեան ծերոյ վեճարել

տենջամ, ընծայելով նմա զփրկածիր ողջոյնն, և ինդրելով ի նմանէ զսուրք ազօթս փոխարէն։ Զնոյնն ասեմ և վասն բնաւից համաշունչ միաբանից Սրբոյ Մենաստանիգ՝ թ մեծամեծաց մինչէ ցփռուն։ Պարոն ինաշուկ սիրեցելոյն իմ և ձեր՝ սիրով մհեւ ողջոյն ընծայեմ ի Գրիստոս։ Հայր Մկրտչին իմ, և Հայր Վարդանիսին սերս սիրով ողջոյն ընծայեմ. բաւ է։

1754 ի յունիսի 17

Սարգիս Վ. ՐԴ. և Արքեպիսկոպոս
ի Զմիւրին

ՃԿԹ.

Սարսափելի երկրաշարժի մը նկարագրութիւնը կը կարդանք Հ. Զաքարիայի հետեւել թուղթին մէջ։ Ունի Հ. Միքայէլ ևս նոյնին նկարագրութիւնը, որ «իրեն ոդրումնայ սազմոսի լայի տեսաց» կ'ըսէ՝ նոյն օր պատահած երկրաշարժներէն միոյն համար, ինչպէս նաև կրկինը կը նշանակէ տեղի ունեցած մահերուն, բաելով թէ «աելի քան զիազարս մարդիք մեռան», թերևս միանգամայն առնելով զանազան պահերու մէջ եղածները։

Գերամեծարի գերյարդելի Արքայիօր մնոյ և բարունապետի
Ծեասն Ծեասն Ասեփաննոսի Վարդապետի խնդալ ի տէր

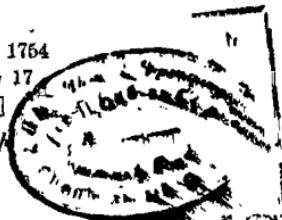
... ի սեպտեմբերի 2, եղև շարժ մնծ ի ստամպօլ (յայն օր գրեթէ ոչ բնաւ դադարեցաւ) և կործանեցան և ֆլան քեաւկիրապինայց. ետի խուլէին միոյն կէսն վերուստ ի վայր ֆլան, զոր և աջօք տեսի. երկուցն ևս մի անկինքն ի վերին կողմն ֆլան. և 2 հովիք ի վլատակն կորեան. բազում մինարէից շըրիթէէն ի զեր ֆլան. և ոմանք ծուեցան, և կէսք բոլորովին ֆլան. շարսըն և խաներուն պատերն ճաթուտեցան, ոմակը խանք և բաղանից ֆլան. սուլթան մէհէմէտը ճամփուն գրեթէ պէրպատ եղէ. բխերիկը բազում ֆլան. ի ստամպօլ աւելի քան զիինք հարիւր ոգիս ի վլատակն կորեան։ Հոդոյ պատառումն շարժմանս այս եղէ ի յատապազարն, որ ատապազար բոլորովին ամենայն շինուածովն և մարդկամբն կորեալ են, և ի տեղին ջուր բղինալ է։ Յայն ատապազարին կողմանս և այլ զինդր աեր եղեալ են, և անհամար ոգիք մեռեալ։ Այս 15 օր է, գեւ շարժն ոչ դադարի. յամենայն օր մի կամ երկու և երեք անգամ փոքր փոքր շարժք լինին...»

Յամի տեառն 1754

Աւագեմքիրի 17

[Ա. Պոլիս]

(Շարունակել)

Նուաստ ծառայ
Հայր Զաքարիայ

Հ. Պետրոս Տաթեան

